

Suunnittelualueella on havaittu pohjanlepakkoja, ja muitakin lepakkolajeja todennäköisesti esiintyy. Alueen lukuisissa rakennuksissa, rakennelmissa, laitteissa ja kallionkoloissa on melko varmasti lepakkojen pesimäaikaisia ja mahdollisesti talviaikaisia lepopaikkoja, joiden heikentäminen ja hävittäminen on kielletty. Purettavat ja kunnostettavat rakennukset ja rakenteet tulisi tarkastaa lepakkoyhdyskuntien varalta. Vaikka heikentämis- ja hävittämiskielto onkin voimassa ilman kaavamääräystä, asiasta voisi olla paikallaan mainita kaavassa, koska suunnittelualue on tavanomaista todennäköisempi lepakkokohde.

Muu nisäkkäistö on melko tyypillistä laitakaupungin lajistoa. Siili, rusakko ja orava viihtyvät hyvin mutta myös kettuja, supikoiria ja hirviä liikkuu. Mielenkiintoisin nisäkäshavainto koskee maamyyrää, joka vaatii elääkseen kunnan multakerroksen. Lajista on vain yksi havainto Turun keskustan osayleiskaava-alueelta, Väisäläntien varrelta, mutta vakituista esiintymää ei alueella liene.

Linnustollisesti mielenkiintoisimpia osia Satamasta olivat aiemmin Länsilaituri ja Vuoksenniska. Länsilaiturilla oli laaja somerikko, jossa pesi saariston kahlaajia ja tiirioja. Nyt kestopäällystettyä kenttää reunustaa kapea niittyvyö ja rantalohkareikko. Länsilaituri on menettänyt suuren osan linnustollisesta merkityksestään

Vuoksenniskan laaja somerikko on myös kutistunut, mutta se tarjoaa edelleen pesintämahdollisuuksia eräille mielenkiintoisille lintulajeille. Sekä pikkutyllejä että tyllejä pesii 2–3 paria; meriharakka ja rantasipi kuuluvat edelleen pesimälinnustoon. Kivitasukuja pesii peräti 7 paria. Lintudirektiivilajeista Vuoksenniskalla pesii lähes vuosittain 1–2 lapintiraparia ja 10–12 valkoposkihanhiparia tulee alueelle poikasineen. Vuoksenniska on myös lintujen muuttoaikoina tärkeä levähdyspaikka monille kahlaajille ja varpuslinnuille. Mainittavimpia ovat keltävästäräkien, pensastaskujen ja niittykirvisten toisinaan suuretkin muuttoparvet ja sinirintojen säännölliset vierailut syksyisin. Töyhtöhyypät kerääntyvät Vuoksenniskan rannalle joka syksy kymmenpäisin parvin.

Vuoksenniskan alueella on edellytykset luontoarvojen säilyttämiselle, jopa parantamiselle, satamatoiminnoista huolimatta mm. rakentamalla lietsaarekkeitä rantaviivaan. Saarekkeitä parantaisivat aluetta myös maisemallisesti ja niitä voisi tarkkailla suunnittelulta kevyenliikenteen väylältä.

Keskustan osayleiskaavan luontoselvityksen mukaisella alueella on tavattu yhteensä 378 suurperhoslajia, joista 244 säännöllisesti. Parhaiten tunnetulla suuralueella, Nummi–Yo-kylä, lajimäärä on 316 ja Satamassa, huonoiten tunnetulla, vain 117. Elinympäristöjen muuntuneisuudesta ja pienialaisuudesta huolimatta joitakin huomionarvoisia perhosia saattaisi tarkemmassa tutkimuksessa löytyä.

Arvokkain perhoslaji lienee silti jalavanopsasiipi (*Satyrium w-album*), jonka löytyminen Turun puistoista vuonna 1983 oli sensaatio, sillä edellinen suomalaishavainto oli tehty 1800-luvulla. Jalaviin tulee suhtautua tämän vuoksi erityisellä pietetillä ja tarvittaessa niiden uudistaminen tulee tehdä asteittain jatkumon varmistamiseksi. Alue on rajattu luontoselvityksessä (O:\Ymparisto_ja_kaavoitusvirasto\Ymparistonsuojelutoimisto\YmparistoGIS\Luonnonsuojelu\Luontoselvitykset\Keskustan_osayleiskaavan_luontoselvitykset)

Muitakin huomionarvoisia hyönteislajeja alueella on esiintynyt aiemmin, kun siellä oli vielä laiumia, mutta mm. hylkyisotylppö (*Margarinotus neglectus*) voidaan jo katsoa hävinneeksi.

Huomionarvoisista putkilokasveista moni on hävinnyt. Siirtoistutettu koirankieli Turun linnan valleilla on syytä huomioida asianmukaisella kaavamääräyksellä. Kenttäorakon esiintymä terästehtaan tontilla - mikäli se ei ole tuhoutunut (Lounais-

Suomen ympäristökeskus tarkistaa kesällä 2008) - on syytä mainita samoin kuin kevät saran esiintymät Iso-Heikkilän tähtitornin luona Iso-Heikkilän katajakedolla ja isopukinjuuri sataradan varrella. Muita arvokkaita kasveja ovat etelänhoikka-ängelmä, kelta-apila, mäkikaura, ahdekaura, käärmeenpistoirtti, ahdekaura, sikoangervor, rohtorasti ja isotakiainen.

Kalkkisirppisammal (*Drepanocladus sendtneri*), puistotuppisammal (*Timmia megapolitana*) ja linnankultajäkälä (*Caloplaca decipiens*) ovat esiintyneet Turun linnan muureilla ja puistossa mutta niitä ole enää löydetty intensiivisistä etsinnöistä huolimatta. Kaavassa on kuitenkin syytä mainita, että muureilla ja puistopuissa on näitä uhanalaislajeja tavattu.

Harvinaisista käävistä ja muista sienistä ei ole suunnittelualueelta tiedossa havaintoja.

Kaava-alueella on kolme inventoitua perinnemaisema-alueita Patterinhan keto, Iso-Heikkilän keto ja Iso-Heikkilän radanvarren keto, jotka tulisi huomioida luo-kohteina selvityksen "Varsinais-Suomen perinnemaisemat. Lounais-Suomen ympäristökeskus 2000. (Alueelliset ympäristöjulkaisut 160)" mukaisesti.

Kaavanmuutosta varten tehdyn luontoselvityksen esille nostamat kohteet Vaasantien eteläosan puisto, Iso-Heikkiläntie varren metsä, Iso-Heikkilän mäen metsiköt, Härkämäen avokalliot ja metsikkö tulisi huomioida luo- tai /s-merkinnällä.

